

vil gaa til den Løsning, som her er nævnt som Nr. 5, den af Oberstløjtnant Hansen foreslaaede, eller den, vi har faaet i et i Dag omdelt Skrift af Driftsinspektør Berg. Begge to trænger sikkert meget til Prøvelse. Oberstløjtnant Hansens Forslag gaar ud paa at bevare Hvide Sande-Kanal og efter først at have lukket, saaledes som Regeringsforslaget foreslaar, at bygge Sluser og saa derefter gøre Ringkøbing Fjord til en Ferskvandssø.

Jeg tror nu ikke, det vil være muligt med den Vandbevægelse, som man vil være Herre over at skaffe gennem Sluserne, at holde Løbet, til Havet aabent uden ganske betydelige Arbejder, for det første til Sikring af Løbet, og dernæst uden meget betydelige aarlige Udgifter til Opretholdelse af Dyden. Det er den første Indvending, man maa gøre mod dette Forslag. Den næste Indvending er den, at det er mere end tvivlsomt, om man kan udføre den ene Plan for 2,200,000 Kr. og den anden for 2,100,000 Kr. Ingeniør Bergs Forslag til en Bekostning af 2,200,000 Kr. har nogle Overslagssummer, som forekommer mig ganske umulige at bygge Sagen paa, men det samme forekommer mig egentlig at være Tilfældet med det Forslag, der stammer fra en i øvrigt saa dygtig og med lignende Forhold kendt Ingeniør som Oberstløjtnant Hansen. Forslaget gaar ud paa at skaffe disse Arbejder udført for 2,100,000 Kr., men deri maa først fradrages den Million, som Lukningen og derefter Aabningen af Hvide Sande-Løbet vil koste efter Regeringens Forslag. Jeg tror endda ikke, man kunde aabne det bagefter for hundrede Tusinde Kroner, idet Regeringen jo har beregnet Lukningen til 900,000 Kr. Men lad os nu sige, at det er tilstrækkeligt at regne med 1 Mill. Kr. til disse Arbejder, saa bliver der 1,100,000 Kr. tilbage, for hvilket Beløb man under de Vanskeligheder, som Bundens Natur deroppe lægger i Vejen for Arbejdet, skulde kunne bygge en Dæmning, en stor Afvandingsluse, en Skibsfartssluse og et tilpas sikret Udløb til Havet. Det forekommer mig saa ganske umuligt, at jeg tror ikke, man vil kunne nøjes med disse Summer, her er Tale om.

Lad os imidlertid forudsætte, at man ikke vil tage sig nær, at Udgiften vilde blive — jeg tror endda betydeligt — større ved en tilfredsstillende Gennemførelse af et af disse Forslag, men vilde sige: Ja, saa vil vi dog naa Bunden i hele den Sag, saa vil vi være sikre mod Fortræd fra Havet, lad os finde os i, at det koster noget. Selv om man sagde saadan, tror jeg, at det at

lade det gennemføre som Statsforetagende er udelukket af flere Grunde. Den første er den, at det, som skulde tiltale ved det, var de mange Fordele, det efter Forslagsstillerens Mening vil bringe, ikke mindst for Landbruget. Men skulde dette gøre det forsvarligt at lade det udføre som Statsforetagende, maatte det være i Forbindelse med, at Staten foretog en Vurdering og forlangte sin Del af den Værdiforøgelse, Foretagendet vilde bringe. Naar man imidlertid hører — og jeg har ikke hørt andet derovre fra —, at alle Beboerne siger: Vi vil ikke have en Ferskvandssø ud af Ringkøbing Fjord, det vil kun være til Fortræd for os, saa vil vi altsaa ikke blot staa overfor, at Staten ikke vil kunne forlange Del i Værdiforøgelsen, men maaske endog overfor, at Beboerne vedblivende vilde kræve Erstatning. Vil man derfor følge Forslag 5, vilde det efter min Mening kun være forsvarligt, hvis man kunde faa Befolkningen derovre til at indse, at alle de Goder, der er Tale om at byde dem, maatte de selv være med til at skaffe, medens Staten i saa Fald godt for sit Vedkommende kunde være den, der udførte Arbejdet og ydede sit, om det skal være store Bidrag dertil. Kunde de ikke gaa ind paa dette Grundlag, betragter jeg Forslag 5 som udelukket, udført som Statsforetagende.

Jeg har tilstrækkelig tydeligt udtalt, at det efter min Mening er det naturlige at vælge Forslag 1, og den ærede Ordfører, som først havde Ordet, havde samme Mening, men derfor er det jo ingenlunde udelukket, at Regeringslovforslaget bliver vedtaget, og bliver det det, vil jeg dog gerne udtale, at jeg finder, at den Kommission, som foreslaas nedsat, er meget lidt tilfredsstillende. Der er her Tale om et af de i saglig Henseende allervanskeligste Spørgsmaal, vi i lang Tid har staaet overfor. Der maa derfor skaffes en i saglig Henseende saa vel udstyret Kommission som muligt. Den ærede sidste Taler forlangte ogsaa, at der i Kommissionen skulde sidde ikke blot teknisk sagkyndige, men ogsaa fiskerisagkyndige og landbrugssagkyndige, og jeg mener ikke blot sagkyndige fra de Dele af Landbruget, som Hedeselskaberne vil kunne skaffe sagkyndige fra, men ogsaa netop saadanne, som repræsenterer Egnen og kan skønne over, hvorvidt man maa ønske mere eller mindre Havvand eller Ferskvand ind i Fjorden, men fremfor alt maa der være et tilstrækkeligt Antal teknisk sagkyndige, og hvorledes der kan blive det, naar der er Tale om, at der kun skal være 4 foruden Formanden, forekommer mig ufor-